

РЕШЕНИЕ

№ 4549

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4286** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопро-цесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е жалба на М. П. К. и Ц. П. К. от [населено място] и по жалба на С. А. З. от [населено място], всички срещу ЗАПОВЕД №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. на главния архитект на район „П.“, Столична община (СО). С процесния административен акт, на основание чл.134, ал.2, т.2 и т.6 ЗУТ е ОДОБРЕНО: 1) ИЗМЕНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА РЕГУЛАЦИЯ (И.) на местността „В.- Л.-Триъгълника“, кв.30: 1) Промяна на [улица] по кафявите кръстове и линии.; 2) Образуване на „алея“ в обхвата на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 14831.6520.41 (между ПИ с идентификатори 14831.6520.44 и 14831.6520.193) по кафявите линии и щрихи.; 3) Промяна на регулационните граници на УПИ ХХVIII_{-193, 195} и ХХIII₋₁₉₆ и контактни УПИ V₋₁₉₁, VI₋₁₉₀, ХХII₋₁₉₉₉ и ХХVII₋₁₉₄, кв.30, м. „В.- Л.-Триъгълника“ и поставянето им в съответствие с границите на ПИ с идентификатори 14831.6520.193, 14831.6520.195 и 14831.6520.196 от Кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на [населено място], по зелените кръстове, линии, щрихи и цифри, съгласно приложен проект.; 4) Зачистване на УПИ ХХVIII_{-193, 195}, кв.30, м. „В.- Л.-Триъгълника“.; 5) Създаване на нов УПИ ХХХ_{-193, 383} в границите на ПИ с идентификатор 14831.6520.193 и част от ПИ с идентификатор 14831.6520.383 с отреждане „За Жс“ по кафявите щрихи и по зелените щрихи, цифри и букви, съгласно приложен проект.; 6) Обединяване на УПИ ХХIII₋₁₉₆ и останалата част от заличения

УПИ XXVIII_{193, 195} и образуване на нов УПИ XXIII_{195, 196} с отреждане „За Жс“, проектиран по външните граници на ПИ с идентификатори 14831.6520.195 и 14831.6520.196 от КККР на [населено място], по зелените кръстове, щрихи, цифри и букви, съгласно приложен проект.; 2) ИЗМЕНЕНИЕ НА ПЛАНА ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ (ИПЗ) на местността „В.- Л.-Триъгълника“, кв.30 за новообразувани УПИ XXX_{193, 383} и УПИ XXIII_{195, 196} с отреждане „За Жс“, съгласно приложен проект.

Жалбоподателките М. и Ц. К. претендират за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена от некомпетентен орган, в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържат, че актът е издаден при липса на посоченото в него основание – чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ, тъй като не е било дадено съгласие за изменението от всички собственици и носители на други вещни права в имотите, предмет на плана. Сочат, че в хода на производството са постъпили 4 броя възражения срещу процедираното изменение, което според тях изключва наличие на съгласие по смисъла на чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ. Смятат, че в Заповедта не са изложени мотиви за изменението на улицата от о.т.122 до о.т.121 и предвиждането на транспортен достъп до един от имотите посредством „алея“. Твърдят, че в случая не е доказано наличие и на основанието по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, тъй като няма данни за несъответствие на границите на имотите от КК и от регулационния план. Изтъкват, че отреждането на новопроектираните УПИ „За Жс“ не съответства на предвижданията на Общия устройствен план за територията в която попадат – устройствина зона за малкоетажно застрояване (Жм). Чрез процесуалния си представител адв. И. молят съда да отмени Заповед №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. и да осъди ответника да им възстанови сторените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излагат и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

В жалбата на С. З. са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателката поддържа, че актът е постановен от некомпетентен орган и без да са налице посочените в него правни основания за изменение на ПУП. Чрез процесуалния си представител адв. И. моли съда да отмени Заповед №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. и да осъди ответника да ѝ възстанови сторените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на район „П.“, Столична община, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбите. Не претендира за разноски.

Заинтересованите страни А. А. К. и [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорват жалбите. Чрез процесуалния си представител адв. Т. поддържат, че за жалбоподателите липсва правен интерес от водене на делото, а оспорваният административен акт е законосъобразен и не са налице сочените основания за отмяна. Правят възражение срещу искането на жалбоподателите за присъждане на разноски, тъй като не е представен списък и по тази причина не могат да изразят становище за размера на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбите и моли съда да ги остави без уважение. Чрез процесуалния си представител адв. П. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ. Не

претендира за разноски.

Заинтересованите страни: К. И. К., И. К. К., Б. А. И., МЕДИКО-ТЕХНИЧЕСКА ЛАБОРАТОРИЯ ЦЕНТЪР ЗА ПРОТЕЗИРАНЕ [фирма],[ЕИК], Е. Д. П., М. И. П., И. С., И. Р. И. и М. Р. И., всички редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не явяват, не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбите.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за продажба на недвижим имот №84/26.06.1991г., том XXXXII, нот. дело №7942/1991г. жалбоподателките М. и Ц. К. се легитимират като съсобственици на следния недвижим имот: S ид. част от празно неурегулирано дворно място, цялото с площ 2000 кв.м., съставляващо ПИ пл. №10а по кадастрален лист №14 по плана на [населено място], местността „В.“ – вилна зона. Не е спорно между страните, че за имота, описан в НА №84/26.06.1991г. е била извършена делба, при което в дял на жалбоподателките К. е поставен имот с площ 1190 кв.м., нанесен през 1993г. в неодобрения кадастралния план на в.з. „В.-Л.“ с пл. №194, кад. лист №Г-7-7-А. Това обстоятелство се установява косвено и от приетата по делото Скица-копие от неодобрен кадастрален план от 13.06.1995г., послужила за издаване на Виза за проектиране на едноетажна жилищна сграда (л.62).

С НА за дарение на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №6775/25.02.2011г. като Акт №45, том XVI, дело №3158/2011г., жалбоподателката С. З. е придобила собствеността върху УПИ XXII₁₉₉₉ с площ 1413 кв.м., съгласно ПУП, одобрен с Решение №20 по Протокол №32/10.12.2001г. на Столичния общински съвет (СОС), заедно с построената в имота едноетажна жилищна сграда с площ около 50 кв.м. и пристроената към нея барака, заедно с всички подобрения и приращения в имота (л.203 по а.д. №6908/2020г.).

С НА за покупко-продажба на недвижим имот №57/18.08.1993г., том LLVI, нот. дело №21294/1993г., заинтересованата страна А. К. се легитимира като собственик на празно – незастроено вилно място с площ 1700 кв.м. в землището на [населено място], в.з. „В.-Л.“, местността „Ливадето“, съставляващо имот пл. №193, нанесен в кад. лист Г-77-А по плана на [населено място] (л.138, 139).

Заинтересованата страна [фирма] е собственик на ПИ с идентификатори 14831.6520.195 и 14831.6520.196 от КККР, първият с площ 2240 кв.м., а вторият с площ 1301 кв.м., който факт се установява с приетите по делото НА за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №66846/10.10.2018г. като Акт №118, том СLIII, дело №48286/2018г. (л.143-146) и Договор за доброволна делба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №55088/21.08.2018г. като Акт №189, том IX, дело №39585/2018г. (л.147-153).

Със Заповед №РПН19-РА50-91/10.06.2019г. главният архитект на район „П.“ е разрешил на заявителите [фирма] и А. К. да възложат за своя сметка изработването на проект за изменение на плана за регулация и застрояване в посочения териториален обхват: УПИ XXVIII_{193, 195}, XXIII₁₉₆, УПИ V₁₉₁, VI₁₉₀, XXII₁₉₉ и XXVII₁₉₄, кв.30, м. „В.- Л.-Триъгълника“, а по одобрена КККР ПИ с идентификатори 14831.6520.193, 14831.6520.195 и 14831.6520.196 и [улица], на основание чл.135, ал.3 във вр. с чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ (л.155-157).

Административното производство е започнало по Заявление с вх.

№РПН19-ТД26-469-(3)/04.07.2019г. на [фирма]. Търговецът е поискал от главния архитект на район „П.“ да одобри проект за ПУП, в частта на ПИ с идентификатори 14831.6520.193, 14831.6520.195 и 14831.6520.196, попадащи в кв.30 на м. „В.-Л.-Триъгълника“ (л.99, 100). Със Заявлението е представен Проект за изменение на ПР, включително обяснителна записка и мотивирано предложение (л.101-104; 158-161).

Не е спорно по делото и се установява с приетите писмени доказателства, че за изработения проект са били уведомени заинтересовани страни. Срещу проекта са били подадени възражения от жалбоподателката С. З. (рег. №РПН19-ТД26-469-(11)/23.10.2019г., л.49, 50), от М. П. – собственик на ПИ с идентификатор 14831.6520.198 (рег. №РПН19-ТД26-469-(10)/23.10.2019г., л.52, 53), от Е. П. – собственик на ПИ с идентификатор 14831.6520.197 (рег. №РПН19-ТД26-469-(9)/23.10.2019г., л.54, 55) и от жалбоподателките М. и Ц. К. (рег. №РПН19-ТД26-469-(8)/23.10.2019г., л.57, 59)

Проектът за изменението на ПР3 е разгледан на 11.02.2020г. от Районния експертен съвет по устройство на територията (РЕСУТ), който без да излага мотиви е приел за неоснователни всички подадени възражения и с Решение по т.1 по Протокол №6/11.02.2020г. е възложил да се издаде заповед за одобряване на проекта (л. 61-63 по адм. дело №6908/2020г.).

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. А. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти:

- 1) Действащият ПУП – ПР и ПЗ за кв.30, м. „В.- Л.-Триъгълника“ е одобрен с Решение №20 по Протокол №32/10.12.2001г. на СОС. Последвалите изменения на ПР3, в частта за кв.30, не засягат имотите, предмет на оспорваната Заповед.;
- 2) Улицата-тупик от о.т.122 до о.т.121 от действащия ПР граничи с имот без планоснимачен номер представляващ ивица с шир. 5м, разположен до ПИ пл. №193. Според действащия ПУП площта на имота без пл. № е включена в обособения УПИ XXVIII_{193, 195} достъпът до който е предвиден да се осъществява от задънената улица (тупик) от о.т.122 до о.т.121.;
- 3) Съгласно действащия ПУП от 2001г. отреденият УПИ XXVIII_{193, 195}, освен площите на двата имота с пл. №, № 193 и 195 и площта на имот без пл. №, включва и част от съседния от север имот пл. №371 (нанесен в КК с идентификатор 68134.6520.383). По отношение на УПИ XXVIII_{193, 195} регулационният план не е приложен.;
- 4) С процесното изменение на ПР е предвидено удължаване на улицата-тупик от о.т.122 до о.т.121 за осигуряване на достъп до новопроектирания УПИ XXX_{193, 383}. По този начин лицето на УПИ към задънената [улица] м.;
- 5) С изменението на ПР граничещият с улицата – тупик имот без пл. № е изключен от площта на новопроектирания XXX_{193, 383} и от него е обособена алея, която не осигурява пешеходна връзка с друга улица.;
- 6) С действащата регулация достъпът до УПИ XXIII₁₉₆ е предвиден да се осъществява от задънена [улица] за която се отнема от площта на имот пл. №196. Според записа в регулационния план улицата – тупик е предвидена с широчина 3.5 м., а по графичните данни от същия план широчината е 3.0 м. Изпълнената на място задънена [улица] м.;
- 7) Според предвижданията на Общия устройствен план на [населено място] (ОУП) процесните имоти попадат в устройствена зона Жм – устройствена зона с преобладаващо малкоетажно застрояване (т.4 от Приложението към чл.3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на

Столична община, ЗУЗСО). Малка част, с площ около 35 кв.м. от имот с идентификатор 68134.6520.383, която е включена в основата на новопроектирания УПИ ХХХ_{-193, 383} попада в устройствена зона Оо – зона за общественообслужващи дейности (т.15 от Приложението).; 8) Отреждането на новопроектираните УПИ ХХШ_{-195, 196} „За Жс“ и ХХХ_{-193, 383} „За Жс“ съответства на предвижданията на ОУП.; 9) С процесното изменение на ПР се засягат имотите на жалбоподателките съответно УПИ ХХП₋₁₉₉₉ и ХХVII₋₁₉₄, кв.30, м. „В.- Л.-Триъгълника“, при което регулационните им граници със съседните УПИ ХХШ_{-195, 196} „За Жс“ и ХХХ_{-193, 383} „За Жс“ се поставят в съответствие със заснетите и нанесени в КК имотни граници. Отстранява се констатираното непълно съвпадение между регулационните граници и имотните граници от кадастралната карта, което води до незначително увеличаване на площите на УПИ на жалбоподателките.; 10) Имотите на жалбоподателките не се засягат от изменението на ПЗ.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбите на М. П. К. и на С. А. З., са ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМИ за разглеждане в настоящото производство, тъй като са подадени след изтичане на преклузивния срок за оспорване, установен в чл.215, ал.4 ЗУТ.

От приетите и неоспорени писмени доказателства е видно, че Обявлението за издаване на процесния административен акт (изх. №РПН19-ТД26-469-(14)/10.04.2020г.) е било връчено лично на М. К. на 16 април 2020г. с известие за доставяне (обратна разписка) ИД PS 1137 002J3W D, л.21, 23). Срокът за оспорване на Заповедта е изтекъл на 30 април 2020г. (четвъртък, присъствен ден). Жалбата е постъпила при ответника едва на 08 май 2020г. и е регистрирана с №РПН19-ТД26-469-(15). По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства жалбата да е била подадена в срок по пощата или по друг предвиден в закона начин. Освен това датата, отбелязана на самата жалба е 07.05.2020г.

Обявлението за издаване на оспорваната Заповед е било връчено лично на жалбоподателката С. З. на 23 април 2020г. с известие за доставяне (обратна разписка, л.30 по адм. дело №). Срокът за оспорване на акта е изтекъл на 30 април 2020г. (четвъртък, присъствен ден). Жалбата е постъпила при ответника едва на 28 май 2020г. и е регистрирана с №РПН19-ТД24-1464. Отбелязаната върху самата жалба дата е 27.05.2020г.

Съгласно изричната норма на чл.149, ал.5 АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. В случая нито една от жалбоподателките не е сезирала съда с искане за прогласяване на нищожност на административния акт, поради което и подадените след срока жалби следва да бъдат оставени без разглеждане по същество на основание чл.159, т.5 АПК. Жалбата на Ц. П. К. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ.

Жалбоподателката К. е заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.1 във вр. с ал.2, т.1 ЗУТ, тъй като имотът за който се легитимира като собственик с идентификатор 68134.6520.194 и за който с действащия ПУП е отреден УПИ ХХVII₋₁₉₄, попада в обхвата на изменението на плана за регулация, одобрено с оспорваната Заповед.

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок за оспорване. Обявлението за

издаване на процесния административен акт (изх. №РПН19-ТД26-469-(14)/10.04.2020г.) е било връчено лично на жалбоподателката Ц. К. на 24 април 2020г. с известие за доставяне (обратна разписка) № ИД PS 1137 002J3Y F (л.21, 22). След тази дата е започнал да тече 14-дневният срок за оспорване, който е изтекъл на 08 май 2020г. (петък, присъствен ден). Жалбата е подадена на 08.05.2020г. и е регистрирана при ответника с рег. №РПН19-ТД26-469-(15).

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на процесния административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му. Процесното изменение на ПУП – ПР, ПЗ, е одобрено от главния архитект на район „П.“, комуто кметът на СО е делегирала част от правомощията си по ЗУТ, на основание §1, ал.3 от Допълнителните разпоредби (ДР), включително правото да одобрява изменения на подробни устройствени планове в обхват до три квартала на основание чл.129, ал.2 от ЗУТ, които е компетентен да разреши по т.6.6 (т.6.8. от Заповед №СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на кмета на СО, изменена със Заповед №СОА18-РД09-396/26.04.2018г.). Заповед №СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на кмета на СО е служебно известна на съда, тъй като в съответствие с изискванията на чл.15, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), е публикувана на официалната страница на Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО – www.sofia-agk.com (раздел Администрация, подраздел Правомощия).

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.136, ал.1 във вр. с раздел III от Глава седма ЗУТ – „Създаване, обявяване и одобряване на устройствените планове”.

Съдът намира обаче, че оспорваната Заповед е противна на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдых на населението.

Правното основание за постановяване на процесната Заповед е чл.134, ал.2, т.2 и т.6 ЗУТ, съгласно които норми влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят когато при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на КК в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план и/или когато има съгласие на всички собственици на имоти по чл.131, ал.2, т.1, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях и на концесионерите.

В случая очевидно не е налице съгласие на собствениците и носителите на вещни права в имотите – предмет на плана. Безспорно се установява, от текстовата и от графичната част на административния акт, както и с приетата СТЕ, че УПИ XXVII⁻¹⁹⁴ и УПИ XXII⁻¹⁹⁹⁹ непосредствено се засягат от изменението на плана за регулация. Собствениците на тези имоти – М. и Ц. К. и С. З., не само, че не са дали съгласие за изменението на ПУП, но са

изразили изрично несъгласие за това, обективизирано в писмени Възражения с рег. №РПН19-ТД26-469-(8)/23.10.2019г. и рег.

№РПН19-ТД26-469-(11)/23.10.2019г. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства съгласие за предвижданите изменения в ПРЗ да са били дадени и от останалите заинтересовани лица – собственици и носители на други вещни права в засегнатите имоти, изчерпателно посочени в текстовата част на Заповедта: УПИ V⁻¹⁹¹ и VI⁻¹⁹⁰.

Налице е другото основание за изменение на влезлия в сила ПУП за кв.30, м. „В.- Л.-Триъгълника“ – одобряване на КККР за процесната територия със Заповед №РД-18-37/04.07.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК). Безспорно КККР, в частта за имота на жалбоподателката Ц. К. и на заинтересованите страни, са влезли в сила след като е бил одобрен и влязъл в сила ПУП, при което е налице несъответствие на някои от регулационните с имотните граници. В случая обаче, с процесното изменение на регулационния план регулационните граници на новопроектирания УПИ XXX^{-193, 383} не са поставени в съответствие с имотните граници на имоти с идентификатори 14831.6520.193 и 14831.6520.383. В основата на новопроектирания УПИ е включена част от имот пл. №383 като не са ангажирани доказателства това да е станало със съгласието на собствениците на този имот, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост, каквото императивно изискване е въведено с разпоредбата на чл.15, ал.3 ЗУТ. Действително, тази граница от действащия регулационен план от 2001г. не се променя с процесния административен акт, но това обстоятелство е без значение, доколкото е установено със СТЕ, че по отношение на УПИ XXVIII^{-193, 195} регулационният план не е приложен и съответно сметките по регулация не са били уредени. Освен това с процесния проект на ПУП съществуващият УПИ XXVIII^{-193, 195} в основата на който е включена и малка част от имот с идентификатор 14831.6520.383 се заличава и се образува нов УПИ XXX^{-193, 383} без да е налице съгласие на собственика на един от засегнатите имоти.

Идентичен е въпросът и с имот с идентификатор 14831.6520.41 от КК. Според действащия регулационен план площта на този имот е включена в основата на УПИ XXVIII^{-193, 195}. С процесното изменение имотът е отреден за [улица] от която е предвидено да се осъществява достъпът до новопроектирания УПИ XXX^{-193, 383} и за „алея“. На първо място в случая не е изяснен въпросът кому принадлежи вещното право на собственост върху имот с идентификатор 14831.6520.41 от КК и съответно липсват данни собственикът на имота да е участвал в административното производство и да е изразил съгласие относно процедурното изменение на ПР.

Настоящият решаващ състав приема, че в частта на приетите промяна на [улица] и образуване на „алея“ в обхвата на ПИ с идентификатор 14831.6520.41, административният акт по същество заобикаля закона.

Съгласно приложимата норма на чл.14, ал.4 ЗУТ урегулираните поземлени имоти имат задължително лице (изход) към улица, към път *или по изключение към алея в парк*. В чл.19, ал.1 ЗУТ е регламентирано при урегулиране на поземлените имоти за ниско жилищно застрояване, свободно или свързано в два имота, да се спазват следните размери: в градовете - най-малко 14 м

лице и 300 кв.м повърхност, в селата или частите от тях с преобладаващ равнинен терен - най-малко 16 м лице и 500 кв.м повърхност, а при специфични теренни и стопански условия, както и на главни улици - най-малко 14 м лице и 300 кв.м повърхност. Изключение от тези изисквания е допуснато с разпоредбата на чл.81, ал.1 ЗУТ която предвижда, че задънени улици за осигуряване на достъп до ограничен брой урегулирани поземлени имоти трябва да имат широчина най-малко 3,5 м, а в градовете, когато задънената [улица] урегулирани поземлени имота - най-малко 6 м. Задънени улици, по-дълги от 100 м, завършват накрая с уширение, осигуряващо обръщането на автомобилите в обратна посока.

С процесното изменение на ПР по отношение на новопроектирания УПИ ХХХ-^{193, 383} не е спазено изискването на чл.19, ал.1, т.5 ЗУТ за лице (изход) към улица най-малко 14 м. в зависимост от спецификите на терена и стопанските условия (доколкото имотът, макар и на територията на СО, се намира в землището на [населено място]). Видно от графичната част на плана и се установява с приетата СТЕ, че достъпът до имота е предвиден чрез удължаването на [улица] с което лицето на имота е 5 м. В случая обаче, с промяната на регулационния план улицата от о.т.122 – о.т.121 не е предвидена като задънена улица (каквато е по действащия ПУП), тъй като не завършва в имот когото обслужва, а е предвидена да продължава като „алея“. Следователно по отношение на новопроектирания УПИ ХХХ-^{193, 383} е неприложимо изключението на чл.81, ал.1 относно лицето на имота. Не може да се приеме в случая, че чрез изхода към предвидената „алея“ проектът отговаря на изискванията на чл.19, ал.1, т.5 ЗУТ, тъй като законът – чл.14, ал.1 ЗУТ допуска по изключение имотите да имат лице към алея в парк, какъвто настоящият случай не е. Следва да се отбележи, че предвидената с проекта „алея“ от своя страна няма достъп до други пешеходни зони или транспортна инфраструктура, а се задънва в УПИ I-^{10, 37, 38, 39, 40}. Това проектно решение няма логично и устройствено обяснение и със сигурност не допринася за изпълнение на целта на закона за гарантиране на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих.

В несъответствие с приложимите материалноправни норми е проектът за ПУП в частта на достъпа до новопроектирания УПИ ХХIII-^{195, 196} „За Жс“, който е предвиден да се осъществява от улицата – тупик от о.т. 124 – о.т. 123. Както е установило вещото лице според записа в регулационния план улицата – тупик е предвидена с широчина 3.5 м., но по графичните данни от същия план широчината на задънената [улица] м. При огледа на място експертизата е констатирала, че изпълнената на място [улица] м. Действително, процесното изменение на ПР не засяга улицата – тупик от о.т. 124 – о.т. 123 от действащия ПУП, но това не променя факта, че процесният административен акт е в противоречие с императивните изисквания за изход (лице) към улица, установени в чл.81, ал.1 ЗУТ по отношение на новопроектирания УПИ ХХIII-^{195, 196}.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. на главния архитект на район „П.“ е незаконосъобразен административен акт, в частта на одобреното изменение на плана за регулация на местността „В.- Л.-Триъгълника“, кв.30, и като такъв

следва да бъде отменен, доколкото обаче планът за застрояване е функция на регулационния план и не може да има самостоятелно значение по отношение застрояването в новопроектираните УПИ, то на отмяна подлежи целият административен акт, независимо, че планът за застрояване не засяга имота на жалбоподателката.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката Ц. К. се дължат разноски в размер на 210 (двеста и десет) лева – за държавна такса и за СТЕ, съгласно ангажираните доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.159, т.5 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав

РЕШИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите на М. П. К. и С. А. З. и двете от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. на главния архитект на район „П.“, Столична община.

Решението в тази част има характер на Определение и може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №РПН20-РА50-36/18.02.2020г. на главния архитект на район „П.“, Столична община по жалбата на Ц. П. К. от [населено място].

ОСЪЖДА РАЙОН „П.“, СО, представляван от кмета, с адрес: 1137 С., [улица], да заплати на Ц. П. К., ЕГН [ЕГН], сума 210 (двеста и десет) лева – разноски по адм. дело №4286/2020г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова